

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

Het verleden kruist voortdurend mijn pad en voor de lezers van *Mijn weekblad* breng ik daar getrouw verslag van uit. Deze week keer ik terug naar mijn leven als marktonderzoeker,

Een tekening van Picasso

Deze week werd ik getroffen door een kijk- en leeservaring, die ik met mijn lezers wil delen. Toevallig kreeg ik een boekje in handen van ene Margaret Silberman; *Pour Margaret from Picasso with love*. In dat boekje heeft de schrijfster alle schetsjes en tekeningen verzameld die zij in de loop der jaren als vriendin van de kunstenaar mocht ontvangen. Daarbij trof mij in het bijzonder bijgaande tekening die zowel aan het yinyang symbool van de Chinezen als aan sommige werken van Escher doet denken. Je kunt er eindeloos naar blijven kijken.

Mijn jaren in marktonderzoek

Onlangs maakten oud-collega's mij attent op een stukje geschiedschrijving over het marktonderzoek in Nederland en dan vooral over het bureau Socmar, later Research International, waar ik vele jaren voor gewerkt heb. In een interview met geschiedschrijfster Jannie Lok las ik het volgende uit de mond van mijn eerste directeur Fred Cohen: "Verder had ik de mogelijkheid gekregen om als ik dat noodzakelijk vond, mensen van buiten aan te trekken. Een novum binnen Unilever. Je moest namelijk altijd eerst 'binnen' kijken of er geschikte kandidaten rondliepen. Ik wilde met name het kwalitatieve onderzoek binnen het IHO versterken en plaatste een advertentie. Daar reageerde Ton Oosterhuis op. Ik was meteen zeer onder de indruk van die man. De directie sputterde tegen (Ton had een socialistische achtergrond en was ook al wat ouder). Men vroeg zich af of dat nu wel een verstandige keuze was, maar ik wist hen te overtuigen door op te merken dat we immers hadden besloten een geheel andere richting in te slaan en dat het aannemen van een man als Ton daar naar mijn mening heel goed in paste. Men zwichtte en Ton kwam. Een gouden greep. Ton was geweldig, een enorme aanwinst. Goed in kwalitatief, maar ook goed met computers. Schreef prachtige rapporten. Ton was journalist en schreef ook kinderboeken, zoals je misschien wel weet. Het was voor de groep als geheel ook verfrissend, een man van buiten erbij."

Tja, daar word je dan toch wel verlegen van. Maar het waren inderdaad gouden jaren in mijn herinnering. Ik dank er ook het feit aan dat ik mij een gepensioneerde van Unilever mag noemen. Achteraf bezien was ik net op tijd weg. Research International werd in 1986 door Unilever van de hand gedaan, raakte in vreemde handen en schijnt intussen van de aardbodem te zijn verdwenen. Mijn laatste directeur, Lex Olivier, aan wie ik dit stukje geschiedschrijving dank, merkte hierover op: "In het najaar wordt RI-Rotterdam gesloten. De naam was al verdwenen. Accounting is net Alcohol. Het maakt meer stuk dan je lief is."